

29.

Ekstrakt-Ropt.

Undersøgelser ved Sandnæshage.

Dybdforhold. — Farvandet.

Den paa Plan 20 givne Sammenstilling af de i Aarene 1805 og 1880 udførte Pejlinger i Farvandet ud for Rytten ca. 2 Kvartmil Vest for Sandnæshage viser en betydelig Uoverensstemmelse for de to Punkters Vedkommende, hvor Dybderne i 1805 ere maalte. Der skulde herester i Ifødsnævnte Aar i en Afstand fra Rytten af henholdsvis 6,000 og 10,500 Fod have været en Vanddybde af henholdsvis 8 og 9 Favne, hvor der i 1880 var en Dybde af henholdsvis 5 $\frac{1}{2}$ à 6 og 6 à 7 Favne, hvorefter altsaa en betydelig Tilgang i det mellemliggende Tidsrum skulde have fundet Sted.

Sandgrunden.

Paa Kalkgrunden „Bragerne“ saa vel som i Farvandet udenfor og indenfor denne synes Dybdforholdene derimod ikke at være undergaaet nogen væsentlig Forandring, hvad der imidlertid, for saa vidt angaar „Bragerne“ og Farvandet indenfor denne Grund, tydeligere vil fremgaa af en Sammenligning mellem Kortet af 1805 og de i Aaret 1867 af Ingeniør Reimers og i Aarene 1882 og 1888 af Ingeniør L. Jensen udførte Opmaalinger. Da den U nøjagtighed, der klæber ved Kortet af 1805, vanskeliggør en Sammenstilling af Dybdforholdene paa den samme Plan, medfølger paa Plan 19 en Kalk af de i dette Aar foretagne Dybdemaalinger. I den i 1805 mellem „Bragerne“ og Rytten ca. 4,000 Fod Vest for Sandnæshage pejlede Linie, fandtes i en Afstand fra Rytten af ca. 2,600 Fod en Dybde af 17 Fod, hvor Dybden i 1867 var 3 $\frac{1}{2}$ à 4 Favne. Forandringen paa dette Sted er altsaa gaaet i Retning af en Udfæring af Grunden, hvilket ogsaa viser sig at være Tilfældet nærmere ved „Bragerne“.

De Sammenstillinger af Dybdforholdene ifølge de i 1867, 1882 og 1888 udførte detaljerede Pejlinger af Sandgrunden ud for Rytten paa begge Sider af Sandnæshage samt af „Bragerne“, der ere givne paa Planerne 15, 16 og 17, vise væsentlige Forandringer af Havbunden, der Ost for Sandnæshage gaa i Retning af Udfæring. Vest for samme for Tiden i Retning af Tilgang. Ud for selve Hagen har Tilstanden holdt sig temmelig uforandret.

Som det fremgaa af Kortene Plan 5 og 6, have Pejlingerne paa „Bragerne“ næsten overalt vist Stenbund. Dette iagttages ogsaa umiddelbart, naar Vandet er roligt og klart; Bunden ses da at være dækket af hvide Sten, som en optaget Prøve har vist bestaaende af Kalk med isprængt Flint af en lignende Bestaaffenhed som den Kalksten, der findes i Bolbjerg. Det kan ikke ventes, at Pejlingerne af en ujævn Stenbund som den, der findes paa „Bragerne“, ville vise fuld Uoverensstemmelse, selv om Dybdforholdene vare absolut uforandrede. Den nære Uoverensstemmelse, som Pejlingerne af 1867, 1882 og 1888 efter de paa Planerne 15, 16 og 17 givne Sammenstillinger vise, maa derfor siges at have godtgjort, at „Bragerne“ i et Tidsrum af 21 Aar have holdt sig uforandret, ligesom det allerede ved de i Aaret 1867 foretagne Undersøgelser blev godtgjort, at de i de forudgaaende 62 Aar ikke vare undergaaede nogen væsentlig Forandring.

Ogsaa Sandgrunden N. og N.V. for Sandnæshage bestaar af Sten, som det fremgaa af Planerne 5 og 6, af Kortet af 1882 og af Ingeniør Reimers Beretning om de i 1867 foretagne Undersøgelser. De Uoverensstemmelser, som Dybdforholdene af 1867, 1882 og 1888 have, og som for 24 Fods Kurven N.V. for Sandnæshage (se Plan 17) er ret betydelig, kunne derfor ikke siges at give nogen nøjagtig Maalestof for stedsbundne Forandringer, hvilket tydelig vil fremgaa af den til en nøjagtigere Undersøgelse udarbejdede Plan 18. Det ses af denne, at den betydelige Afvigelse, som 24 Fods Kurven af 1867 har faaet fra 24 Fods Kurverne af 1882 og 1888, hidrøre fra en enkelt Pejlkote